

foto Pim Bakker

Wat een feest was dat op 16 september!

We hebben er zo lang naar toe geleefd en dan eindelijk voltrekt zich de happening. Het mierderde wat, maar de weergoden zaten het varen met de Drakenboten niet echt in de weg. Alom blijde gezichten, pretogen en opgestoken duimen. Het fanatisme dat vrijkomt als er even een race gehouden wordt, is bijna beangstigend. Wat een Sturm und Drang. Waar komt dat vandaan?

Ik wil alle betrokkenen van harte bedanken voor hun inzet en mede-werking. Het samenwerken met de Feest Cie is en was al een feest op zich. Zo makkelijk en vanzelfsprekend. Hulde aan het team van Bernadette. Het bestuur dat ons alle vrijheid van handelen gunde. Dank aan de stille sponsors op de achtergrond. De collega's van de Dutch Dragons uit Zoetermeer voelden zich direct thuis bij ons en schoven moeiteloos in onze organisatie en verenigingscultuur. Jaloers als ze waren...

lees verder op pagina 2 →

Geslaagd!

Op 2 september zijn 9 kandidaten toch met enige spanning in de boot gestapt om hun capaciteiten op het gebied van roeien en sturen te tonen.

De een roeit al langer, maar het diploma ontbrak nog, de ander roeit wat korter en heeft gewoon de gelegenheid gepakt om te zien of het examen goed zou verlopen. De een moest alleen sturen, een ander sturen en roeien.

Frits van Hooy en Vonnie Vogelesang waren weer present om te kijken of eenieder diplomawaardig was. Hierbij

lees verder op pag. 2 ↓

Floris, het zoontje van Irina, wordt vast een geweldige roeier. Het Meijepakje staat hem in ieder geval uitstekend!

De Meije waardig vertegenwoordigd op het Torenschuddersfeest

Het
weer

is al
een

maandje geleden dat wij een geweldig jaarfeest hadden. Altijd al een onbetwist hoogtepunt in het [verenigings-] jaar, was het deze keer nog veel leuker, gezelliger en lekkerder als ooit tevoren. Al was het alleen al het drakenfeestje dat maatje Arie met zijn ploegje vutters had opgetuigd. Maar ook op het werk van de lustrumcommissie was werkelijk niets aan te merken. Toch bekruipt uw columnistje bij zo'n jaarfeest een gevoel van spijt en weemoed. Het betekent namelijk ook het afscheid van de zomer. Nu zijn we nog wel enigzins getroost door een paar prachtige nazomerdagen, maar het wordt weer vroeg donker en dan komen onvermijdelijk de regenflatsen, de striemende, koude windvlagen en de griep. En dan heb ik het nu nog alleen maar over het weer.

Want wat staat ons politiek te wachten? We hebben een kabinet dat er langer over gedaan heeft om kabinet te worden dan dat vroeger een regering in het zadel zat. Wat heeft onze immer glimlachende leider met ons voor? Geen cent naar de Grieken. Iedereen 1000 euro! We weten nog wat zijn glimlach waard is. En dat is in ons eigen veilige landje. Daarbuiten woeden orkanen en stormen van een aanmerkelijk belang- wekkender magnitude. 'Lying Donald' gaat het liegen gemakkelijk af dan het eten van een burger. De 'Kleine Raketman' vaart een voor ons allen onbegrijpelijke koers. Het Verenigd Koninkrijk heeft definief besloten los te koppelen en vaart naar een onzekere en mistige horizon. China en Rusland eisen hun plaats in de wereld op. Als dat niet goedschiks kan, nou dan maar kwaadschiks. Nou heeft zo'n totalitair regime natuurlijk ook wel weer voordelen. Zo wordt sport er zeer serieus genomen. Tsaar Poetin had er zelfs een staatsdopingbureau voor opgezet. Was natuurlijk niets van waar aldus het Kremlin, maar ja de Krim hadden ze ook niet ingenomen. De MH17 hadden ze trouwens ook niet neergeschoten. Dat was waarschijnlijk door ex Belgische oorlogsveteranen gebeurd. Zodat we zelfs niet meer met goed fatsoen naar België kunnen.

Nou ja, u merkt wel dat uw columnistje vandaag niet direct het

foto's Pim Bakker

... op onze roeilocatie en gezelligheid. Zij hebben genoten van datgene wat zij ons konden voorschotelen en zagen hoe wij op onze beurt daar weer met volle teugen van genoten hebben. Prachtig hoe de Brandweer acte-de-préséance gaf en ook de leden van IJvermaak zich een slag in de ronde vermaakten.

Dank aan de onvermoeibare Hayco, die op de achtergrond meehielp om alle logistieke voorwaarden in orde te maken.

Maar vooral gaat mijn dank en trots uit naar mijn roeiploeg 'De Zilverreiger', voor de gelegenheid aangevuld met Bernard. Voor hun onderlinge samenwerking en gedreven discipline om het DD- draaiboek naar letter en geest consequent en met groot enthousiasme uit te voeren. Dat maakte het voor iedereen mogelijk om de dag bijzonder ontspannen te ervaren, zonder wanklank of oponthoud. Ieder met zijn eigen inbreng naar vermogen en voorkeur. Een ploeg waarbij je het als captain erg makkelijk hebt, als je ziet hoe de mannen complementair werken, elkaar wat gunnen en discipline een natuurlijk gegeven blijkt.

Allemaal reuze bedankt.

Met vriendelijke groeten,
Arie Buur, captain van de Zilverreiger-roeiploeg.

Aderlating voor de Zilverreiger-ploeg

In dezelfde periode dat we druk waren met de voorbereidingen voor het Drakenboten geweld, heeft Kees Woud het besluit genomen stilletjes van boord te stappen. Niet van harte, niet uit vrije wil, maar omdat je lijf niet altijd doet wat jij wilt. Een hard

gelag voor een trouwe ploegmaat die zo verknocht is aan het roeien en onze roeivereniging. Jarenlang met veel plezier geroeid, altijd van de partij, altijd op jouw voor alles en iedereen, niet alleen voor onze vereniging. In het verleden lid geweest van het bestuur, lid van de werkgroep Festiviteiten en nu al jaren vaste maat in de Zilverreiger-ploeg. Met aandacht voor iedereen en rustig kwebbelend over van alles en nog wat, zelfs tijdens het roeien, een kletsmeijer pur sang, werd je de laatste tijd toch wat stiller en was je bij tijd en wijle de controle even kwijt. We kennen Kees als een mens die in iedereen geïnteresseerd is, een sociaal dier zoals we er maar weinig tegenkomen. Niet te beroerd om iets over of van een ander te vertellen, niet om te roddelen maar om zijn betrokkenheid te tonen en te laten merken dat hij zo in mensen opgaat. Voor onze ploeg is het een aderlating, een gemis. Wij hebben je benoemd tot ere-lid van de 'Zilverreiger', een mens om van te houden. Dank je wel Kees.

Groeten, mede namens Wim, Gerard, Paul, Willem, Nick, Jan, Arie, captain

↓
zonnetje in huis is. Over een paar dagen is de het griepvirus wel uitgewoed en breekt de zon alsnog door.

Geslaagd! (vervolg van pag. 1)

↓
geven zij tijdens de examens nog vele bruikbare tips aan de kandidaten mee.

Dit jaar is het stuurdiploma anders dan anders verlopen. Werden voorheen vanaf de kant door de examinatoren enige opdrachten gegeven om uit te voeren, nu voer Vonnie in de Buffelkop mee en liet de stuurlieden rondjes maken om het eilandje en ook onder de bruggetjes doorvaren, waarbij diverse commando's gebruikt moesten worden.

Na afloop doken Frits en Vonnie de kantine in voor overleg. De kandidaten verzamelden zich intussen in de nieuwe loods rond de tafel en begonnen vast aan de wijn, fris, koeken en chips.

Even later kwam het verlossende woord van Frits, dat iedere kandidaat geslaagd was. Hij feliciteerde iedere kandidaat met overhandiging van het diploma en gaf iedere kandidaat een goede tip mee.

De examinatoren werden nog in de bloemetjes gezet en voorzien van een fles unieke Meije jubileum wijn als dank voor deze middag. Daarna was het nog heerlijk nagenieten in het zonnetje voor de loods waarbij Frits nog fraaie anekdotes uit zijn roeileven opdiepte. Een gezellige en geslaagde middag met prachtig weer.

De geslaagden zijn: Wessel van Beusekom, Maarten Enderman, Jannie van der Eijk, Jan Fransen, Ingrid Jolie, Nienke Kardoes, Hanneke Maarse, Irene Rol en Bernard van Stam. Ook van het bestuur: Van Harte Gefeliciteerd!

Memories

Verhalen uit lang vervlogen tijden

Voor deze Memories gaan we terug naar 1980. Koningin Juliana doet afstand van de troon en prinses Beatrix, toen 42 jaar, wordt gekroond. Ronald Reagan wint in de USA de verkiezingen van Jimmy Carter – wie kent hem nog? En voor de autoliefhebber: de Renault Alpine was de sensatie van het jaar. Deze prachtige sportwagen kostte echter wel 60.000 ouderwetse guldens - nu de prijs van een knappe VW Golf en was dus voor bijna niemand weggelegd...

Maar er zijn ook drie ingenieurs van de TH Delft die al hun vrije tijd stoppen in de ontwikkeling van een nieuw soort roeiboot.

Die zou vooral lichter en sterker moeten worden dan de traditionele houten roeiboot. En hiermee natuurlijk ook sneller.

Theo de Jong, Willem van Dreumel en Boud Vogelesang hadden een revolutionair ontwerp in hun hoofd, waarbij ze onder meer gebruik maakten van hun kennis over het construeren van een vliegtuigvleugel. De boot zou een dragende huidconstructie moeten krijgen – een boot dus zonder spanten. Aramidevezels als constructiemateriaal moest dit mogelijk maken; wij kennen aramide inmiddels ook als kevlar. Ze noemden hun boot de Arrow – als afkorting van de Aramide Rowingboat, maar natuurlijk ook in de zin van pijlsnel.

En het lukte. Voor het eerst in de geschiedenis kwam er een roeiboot die volgens een heel nieuw principe was gebouwd. Zo'n 20 kg. lichter dan een vergelijkbare houten boot, zonder spanten, sneller, sterker. In ingenieurstermen: "Twee maal de buigstijfheid en zes maal de torsiestijfheid!"

Om dit te bewijzen werd een gewaagd plan bedacht. Ze zouden Het Kanaal tussen Calais en Dover oversteken. Afstand: 32 km. in een rechte lijn, maar door stroom en wind wordt het wel 50 km. Doel: ten eerste natuurlijk om

Links: Theo de Jong, Boud Vogelesang

Dover te bereiken, maar ten tweede om dit binnen 3.55 uur te volbrengen - want dan boeken ze de snelste tijd ever (het record stamt uit 1911!) en komen ze in het Guinness Book of Records. En, ook best leuk, worden ze dan meteen ereburgers van Dover en dit levert hen de titel 'Sir' op!

Nog nooit eerder heeft een roeiboot de zee overgestoken. Als een roeiboot op twee golven komt, met een golfdal er tussenin, zeilers noemen dit het zg. 'paaltjes pikken', breekt die. Deze boot niet. Althans, dat denken Boud Vogelsang, Theo de Jong, Fritz van Hooy, Huib Brouwer en Kees Bakkenist.

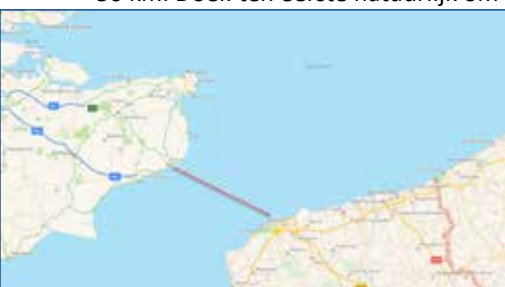
Begin oktober 1981 is het zo ver. Het vijftal en de Arrow arriveren in Calais. Er waait een stevige windkracht 6 en de zee ziet er woest uit. De verwachting is dat de wind verder zal toenemen tot windkracht 8. Terwijl de golven over de kade slaan, blazen de mannen teleurgesteld de tocht af. "Over een paar maanden proberen we het weer", aldus Huib Brouwer tegen de verzamelde pers, "dan kunnen we ons nog beter voorbereiden."

In april is het dan zo ver. De vijf steken van wal, roeien twee uur over een knobbelige zee waarbij de volgboot moeite heeft om de snelle Arrow in de golven bij te houden. Halverwege steekt de noordenwind op en beginnen de golven over de boot te slaan. Er moet gehoosd worden, maar de boot zelf houdt zich meer dan prima. Ondanks deze probleempjes zijn de roeiers optimistisch.

De echte ramp dient zich aan in de vorm van de Franse kustwacht. De Arrow wordt stilgelegd door een Frans

patrouille-vaartuig dat gewoon voor de roeiboot gaat liggen. De Arrow draait wat bij, komt schuin op de hoge golven te liggen en doet wat elke boot zonder eindstabiliteit doet: hij slaat om. De Franse autoriteiten beweerden dat de juiste papieren ontbraken... "We hadden de overkant beslist gehaald. Vreselijk jammer dat het zo gelopen is." Er liggen sindsdien wat spullen van de vijf roeiers op de bodem van de Noordzee, maar de Arrow kon door de volgboot teruggesleept worden naar Calais.

Niettemin. De boot brak niet op de golven van de zee en was net zo sterk als

men dacht. Bovendien zorgde de constructie en het materiaal van de drie TH-ingenieurs voor een doorbraak. Niet langer werden kunststof boten geconstrueerd als houten schepen, maar werd de constructie aangepast aan de mogelijkheden van de kunststof. Enka, een AKZO-onderneming ging verder op het ontwerp. En Theo de Jong en Boud Vogelesang bleven gewoon doorroeien bij De Meije.

En wil je nu weten hoe die jongens er destijds uitzagen? Ga dan naar You Tube en huiver bij het zien van een rank rioeibootje op volle zee:

<https://www.youtube.com/watch?v=09RsvPhQMt0> en:

<https://www.youtube.com/watch?v=e81Ch9QAUis>

De Meije privé door Henk van de Meije

Terwijl ik dit stukje begin te schrijven vliegt er een ijsvogel onder mijn raam voorbij. Mijn dag kan al niet meer stuk!
Terugdenkend aan en nagenietend van het lustrumfeest zou je ook voor De Meije kunnen zeggen dat het jaar niet meer stuk kan. Want als je met verenigingsbrede inzet zo'n leuke en alomgewaardeerde dag organiseert, waarop zelfs de regen ons niet deert, heb je het goed gedaan. NRV De Meije op z'n best. En op zo'n dag blijkt toch ook weer heel duidelijk dat een goede Buur beter is dan een verre vriend. Maar met de uitspraak dat er iets niet stuk kan moet je heel voorzichtig zijn tegen leden van de materiaalcommissie (verder mc-er genoemd). Sowieso moet je heel voorzichtig zijn in je uitspraken in bijzijn van dat soort lieden. Voor je het weet flippen ze als een in zijn winterslaap gestoorde hollenbeer en vraag je je vertwijfeld af wat je fout hebt gedaan. Nou ken ik als uw verslaggever deze types al wat langer en ik zal u proberen uit te leggen waarom ze af en toe een wat lichtgeraakte indruk maken. Gemiddeld genomen is een mc-er vrij behulpzaam van aard en dat is maar goed ook want per slot van rekening hebben ze zich zelf voor het ambt aangemeld. Zij weten ook dat er altijd werk is, dat er altijd slijtage is en dat er soms schade is. Dat komt niet altijd goed uit, is niet altijd leuk

maar ja zoals Acda en de Munnik John Lennon parafraseerden (of beter: hertaalden): "Het leven is wat je gebeurt terwijl je andere plannen maakt." Het is dan gewoon "niet klagen maar dragen en bidden om kracht."

Het nadeel van handig en behulpzaam zijn is ook dat je naam steeds gemakkelijker lijkt te worden en dan ben je als mc-er al snel ook nog druk met botentransport en dergelijke. Dat kost altijd weer meer tijd dan je denkt. Maar ook daar moeten ze niet over zeuren, we leven in een vrij land, niemand heeft ze gedwongen.

Van NRV De Meije op zijn best tot flippende leden van de materiaalcommissie

Wat er dan wel gebeurt is dit: Er ontstaat bij de mc-er de verwachting dat niemand het werk van de mc-er zwaarder maakt en dat iedereen met de grootst mogelijke zorg met het materiaal om gaat en waar mogelijk een

handje toeschiet.

Vervolgens krijgen mc-ers bulten op hun huid, vlekken in hun nek en een waas voor de ogen als er schade ontstaat uit gemakzucht of nonchalance. Of als leden fff geen zin hebben om zich 5 minuten extra in te spannen om een bijdrage te leveren aan de inzetbaarheid van het materiaal (en dat hardop zeggen).

Dus als u eens schrikt van een lichtgeraakte mc-er. Vrees dan niet meteen voor een tbs-er op proefverlof maar bedenk: het is vriendelijk en behulpzaam volk die soms wat teleurgesteld

Bardienstrooster t/m 25 dec. 2017

30-10-17	Zo-01: 10:30 - 12:00	Joke Carlier
06-11-17	Zo-02: 10:30 - 12:00	Leo Zwanenburg
13-11-17	Zo-03: 09:00 - 10:30	Marja Blienkendaal
20-11-17	Di-01: 09:00 - 10:30	Dik van Stam
27-11-17	Di-03: 10:30 - 12:00	Arie van Reeuwijk
04-12-17	Wo-01: 09:00 - 11:00	Marian Tersteeg
11-12-17	Wo-02: 08:45 - 09:45	Marjoly Hendriksen
18-12-17	Wo-03: 09:00 - 11:00	Ageeth Geerlings
25-12-17	Wo-04: 09:00 - 11:00	Marjoly Hendriksen

De bardienst op een rijtje:

- * koffie/thee zetten
- * kantine aanvegen
- * vensterbanken uitnemen
- * ramen zemen
- * WC schoonmaken
- * Afwassen
- * keuken netjes achterlaten
- * Vuilniszak verwisselen en volle zak meenemen!

Het was 2-9-2017 weer een gezellige drukte bij de Meije. De reguliere "zaterdagochtend ploegen", drommen examen-kandidaten en hun examinatoren en de complete veteranen-ploeg die met een uitgebreide lunch afscheid nam van 2 markante teamgenoten, te weten Fred v.Leeuwen en Boud Vogelesang.

Fred verruult het vertrouwde Nieuwkoop voor het Friese Echterbrug. Via de door hem voor ieder meegebrachte originele Fryske Sûkerbôle kwamen we al in friese sferen, maar we zijn ook van harte uitgenodigd om e.e.a. aan den lijve te ervaren bij zijn nieuwe woonstek. Fred zoekt al contact met Foppe de Haan voor een professioneel gecoachte roeitocht op Heerenveens water.

De Meije zonder Boud is niet denkbaar. Gelukkig blijft Boud dan ook volop bij de vereniging betrokken maar de zaterdagse

Afscheid van Fred & Boud van de veteranen ploeg

roeitrainingen blijken momenteel toch een te zware belasting.

Afscheid nemen heeft altijd iets weemoedigs, maar tijdens de perfect door Arie verzorgde lunch was de stemming gelukkig opperbest. Zeker veteranen realiseren zich, hoe bijzonder het is dat je al zoveel jaren zo plezierig met elkaar optrekt. En afscheid nemen van deze ploeggenoten betekent beslist

niet dat we elkaar uit het oog verliezen. Dus op naar de volgende roeierslunch; met huidige en oud-ploeggenoten.

De eerste Heren 8 van De Meije

Prachtige toertocht bij R.V. Naarden

Op woensdag 2 augustus vertrokken we (11 Meijeleden) voor dag en dauw richting Naarden.

Om 09.00 uur arriveerden we bij de prachtige roeivereniging van Naarden die vlak bij Naarden Vesting gelegen is.

Er was een warm welkom. Koffie, thee en heerlijke cake met aardbeien en slagroom stond er voor ons klaar.

4 Wherries lagen er al klaar in het water. Met elke boot ging er ook een lid van RV Naarden mee. We genoten van de omgeving.

Met de lunch stond bij de roeivereniging in Weesp de koffie en thee klaar. Deze vereniging huist in een prachtig nostalgisch gebouw (een voormalig zwembad).

Na de lunch roeiden we verder over de Vecht richting Muiden. Door mooie natuur en sluisjes gingen we nog steeds in een heerlijk zonnetje.

Met hier en daar gezang van smartlappen roeiden we verder. Net vóór de grote sluis in Muiden gingen we stuurboord uit door de kleine sluis weer richting Naarden. Het Muiderslot was in de verte mooi te zien.

In Naarden aangekomen roeiden we nog een leuk ommetje door de grachten van de historische Naarden vesting.

Daarna voldaan en met een blikken kont stonden er weer heerlijke versnaperingen klaar bij de roeivereniging.

Reuze bedankt R.V. Naarden, we hebben allemaal genoten.

Het was een fantastische dag.

UIT DE STUURSTOEL

Algemene Ledenvergadering Het bestuur is uiteraard alk druk bezig met de voorbereidingen voor de Algemene Ledenvergadering van 29 november a.s. Jullie kunnen de stukken in week 45 verwachten.

Statutenwijziging De nieuwe statuten zijn inmiddels ingeschreven en ook de KNRB heeft er haar fiat aan gegeven. We kunnen dus lekker blijven wedstrijdroeien.

Wedstrijdkleding De nieuwe wedstrijd-kleding is enthousiast besteld. In januari komt er weer een volgende beselronde.

Materialcommissie

- Vloer/natte cel. De vervanging van de vloer en het afbouwen van de natte cel heeft door fysieke problemen van steun en toeverlaat in deze, Cor van Koert, vertraging opgelopen. Binnen afzienbare tijd zal er voortgang geboekt moeten worden.
- Ballen op riggers Het is van belang dat de halve tennisballen op de riggers worden gedaan. Hiermee kan schade aan de boten en ook hoofden worden voorkomen.
- Afschrijven. Verzocht wordt om altijd afteschrijven. Ook als je als ploeg een 'vaste' boot hebt. Het komt tenslotte vaak genoeg voor dat uitgeweken wordt naar andere boten bij onvolledige opkomst. Het afschrijfboek is van belang voor het vlootplan.

JUMBO-actie

T/m 24 oktober worden nog muntjes uitgegeven en tot 5 november kunnen deze nog verzilverd worden. We zitten nu bijna aan de € 200.

Veenbonken

Nick Draper maakt ons attent op het feit

dat de gemeente binnenkort het Nautisch beheerplan gaat updaten en dat dit wellicht mogelijkheden biedt om een veilige veenbonkvrije vaargeul langs de kant van de plas aan te vragen. Een verzoek hiertoe is inmiddels per brief aan B&W en Gemeenteraad verzonden en zal in een besluitvormende raadsvergadering aan de orde komen. verzonden

Coachcursussen

Er is een grote behoefte aan coachcursussen. Ze worden zowel door de KNRB als door RowAnalysis gegeven en hebben ook beide een inhouse-variant. De voor- en nadelen worden op een rijtje gezet zodat we de voor de vereniging beste optie kunnen kiezen. Overigens heeft RowAnalysis een roeiapp ontwikkeld die nu al te downloaden is en boordevol informatie staat. Ga hiervoor naar www.roeiapp.nl

videoboot voor coaching 8

Kerkenboot in Sneek

Op zaterdag 23 september moesten de Boudse Meijde, aangevuld met Marja Blikendaal en Ineke Rem, al vroeg uit de veren om naar Sneek te gaan, om daar te gaan roeien in een Kerkenboot uit Finland. De weersvooruitzichten waren prima, volop zon.

Bij de roeivereniging daar werden we hartelijk ontvangen met een bakje koffie en een heerlijk plakje cake. Tijdens de koffie werd het een en ander uitgelegd over de Kerkenboot. Daar werden vroeger de mensen mee opgehaald om naar de kerk te gaan. Ze moesten dan wel zelf roeien.

Deze Kerkenboot in Sneek is de enige in Nederland. Je roeit met 14 man/vrouw en je zit met z'n tweetjes naast elkaar. Oarsen met ongeklipte riemen.

Het te water laten was al een happening op zich. Nadat de boot in het water lag mochten we één voor één instappen. Na de traditionele groet (alle bladen omhoog) gingen we weg, voor een prachtige route door Friesland. Onderweg twee stops, voor koffie en voor door ons zelf gemaakte heerlijke lunch. Voor de lunch zaten we op een heel mooi plekje midden tussen het riet. De hele dag scheen de zon, onze stuur Joke, loodste ons overal doorheen. Rond half vier waren we weer bij de roeivereniging. 's-avonds met z'n allen nog heerlijk gegeten en heel veel gelachen met elkaar. De volgende morgen gingen er al een paar een vroege ochtendwandeling maken, in de mist. Na het ontbijt nog een wandeling gemaakt rondom Zwolle, met als afsluiter nog even lekker nagenieten op een terras in de zon. Aangezien we

nog restjes eten over hadden van de lunch, besloten we om dat op te eten bij het monument op de afsluitdijk. Een aanrader om het nog een keer te gaan doen.

Amstel Drecht Regatta 2017

Onder applaus haalden we afgelopen woensdag Sjef's girls binnen, omdat zij de Alkmaarse ploeg in hun veld, voorgebleven waren. Écht blik als trofee voor hun eerste wedstrijd!

"En gezellig dat het was!" zei een stralende Maaïke Stalpert. Pascale van Diedereren. "We werden steeds fanatieker, toen we in de wedstrijd zaten!"

Verder roeiden mee: Eline Augustinus en Diane Egberts, Marja Blikendaal stuurde dit viertal. Volgens mij was dit ook de eerste keer dat ze een wedstrijd stuurde!

Het applaus gold dus zeker ook voor haar.

Wij, de dames van de acht, hadden het grote voordeel de boot van Michiel de Ruyter te mogen lenen. Al een paar jaar hebben we geen tegenstanders in het achteenveld. We strijden dus tegen onszelf. Overigens denk ik dat dat voor iedere roeier geldt die meedoet aan een wedstrijd, een verlangen jezelf te verbeteren, te overtreffen?!

Dat is ons niet gelukt. We waren 15 seconden langzamer dan vorig jaar.

Uitdaging genoeg was er in het skiffveld. "Een heel grote opkomst" volgens Giovanni, de wedstrijd commissaris. Maar liefs 5 skiffeurs van de Meije deden mee: Maurits, Jan Willem, Peter, Jasper en Nicky. Maurits werd 2de op slechts 2 seconden afstand van de nummer 1.

Dat is wel even slikken. 'Had ik nou toch niet...'

De gladde heren vier van Henk Lammers gestuurd door Mimi, roeiden goed, ondanks het feit dat het een gelegheidsacht was, andere boorden en een gastroeier (Chris).

De Meije was zò goed vertegenwoordigd dat het ons de wisselbokaal opleverde voor de 'Best Vertegenwoordigde Vereniging'. Nicky nam de prijs in ontvangst! Het was een prachtige dag in Uithoorn op zondag 8 oktober. *Leni*

Verslag van Sjef's girls; Maaïke, Diana, Pascale en Eline

Zondag 8 oktober was het zover. De eerste wedstrijd van team Sjef's Girls. Een spannend moment, hier gaan we onze basistijd neerzetten; het ijkpunt voor onze verdere roeicarriere!

Het is een prachtige dag waarop we met open armen worden ontvangen in Uithoorn. En wat zien we daar veel rood, geel en grijs! Ja, de Meije is goed vertegenwoordigd. We krijgen een boot toegewezen; "Stadt en Lande", deze voelt prima. Dan volgen nog wat tips van Haico: "de Vrouwenakker brug is de helft, daarna nog 200 slagen, laatste 100 voluit, vanaf dan mag je verzuren, pijn doen mag ook, daar ga je doorheen. Poeh he, dat is rake taal, maar wij snappen dit, we zijn immers ook moeder geworden!

Enthousiast worden we uitgezwaaid door mede-Meijers, dat doet goed. We roeien naar de start, kunnen zo wennen aan boot en route en natuurlijk vertrouwd raken met onze stuurvrouw Marja. Bij de start zien we oa Nick en Arie op de fiets, zij staan ons bij vanaf de kant, heel motiverend is dat. En dan is daar ons startmoment, als nummer 46, met nog 1 boot na ons suizen we weg. Het voelt goed, netjes komen we op snelheid, vinden elkaar in tempo en slag en zijn vooral geconcentreerd bezig. Een

mooie route, wat bochtjes erin, belangstelling van de kant die ons blijven aanmoedigen, het helpt allemaal mee. Ook Marja weet ons goed op te peppen; we roeien er 10 voor Coach Karin die in Athene zit, 10 voor Sjef die onze basis voor roeien heeft gevormd, en zo passeren er nog wat lieden de revue. Ondertussen zijn we goed op weg, we zien zelfs boot 47 steeds kleiner worden! Dat belooft wat, en als kers op de taart horen we Marja roepen: "we gaan Nicky in halen". Nou, nu zijn de beren los, vol op de benen trappen we die boot weg.

Helaas hoort Nicky deze bemoedigende woorden ook en gooit er wat tempo bij. Welja Marja coacht 2 teams in 1, wel zo efficient.

We naderen een bocht met bosje en op dit strategische punt, als een duveltje in een doosje, is een visser gaan zitten. Hoogstwaarschijnlijk is dit een troef van onze tegenstanders want hoe kan het anders dat deze man, na 45 boten voor ons, zo gefrustreerd reageert als wij langs varen. Enigszins verstengelt in zijn vislijn winnen onze riemen het van zijn hengeltje. Sorry meneer maar we moeten door.

We herpakken ons, vergeten dit voorval en focussen weer op de tocht. De laatste loodjes nu, we geven nog een tandje erbij onder enthousiaste aanmoediging van mede-Meijers. In de verte horen we voorzichtig gejuich, de finish nadert en vol van adrenaline maken we een eindsprint. Wauw dit is tof, om met zoveel gejoel en applaus te finishen. Vermoeidheid zijn we dan ook zo vergeten, hup boot eruit en naar het clubhuis. Op naar het scorebord en daar zien we dat we de tocht in 20:41 minuten hebben geroeid. Een mooie prestatie, we zijn er trots op en worden beloond met een echte medaille.

Maar dat niet alleen, de hele Meije wint ook nog eens de wisselbeker voor meeste deelnemers. Bravo en bedankt iedereen die een bijdrage levert ons het roeien eigen te maken, we kijken uit naar de volgende tocht want dit smaakt naar meer!

Noot redactie: Voor de niet-wedstrijdroeiers onder ons hierbij de tijden van onze wedstrijd ploegen. Altijd leuk om te weten hoe snel dat eigenlijk gaat.

En hoe de boottypen zich ten opzichte van elkaar verhouden.

Skiff Dames: Nicky, 11.30 km/h.

Skiff Heren: Maurits, 13.58 km/h; Jan-Willem, 13.0 km/h; Peter, 12.79 km/h; Jasper, 12.41 km/h. Dames C4, 'Sjef's girls': 11.60 km/h

Heren 4, Team Henk Lammers: 13,61 km/h

Dames 8: 14,14 km/h

Heerlijke afsluiting van het Jubileum Feest met buffet en after party bij de vuurkorf